

Ladyfest România

Not suntem feministe. Pentru că dacă nu există feminismul, femeile n-ar fi avut nici până în ziua de azi drept de vot și ar fi putut fi încă abuzate în mod legal. Pentru că în 2006, la fiecare două zile, o femeie din România este omorâtă în bătaie. Pentru că un număr îngrijorător de românce nu își cunosc sau nu pot profita de drepturile reproductive. Pentru că, în opinia a 63,8% dintre români, femeile trebuie să se reprezintă doar 50% din cele ale bărbaților. Pentru că, în cultura populară românească, femeile sunt încă prezentate ca ființe inferioare, proaste, învidioase, parșive, slabe, rele, frivole care trebuie să se supună și să rămână la locul lor. Pentru că o femeie care fumează pe stradă sau o femeie care are mai mulți parteneri sexuali încă e "o curvă", în vreme ce un bărbat în aceeași situație e "viril", "masculin", "cuceritor". Pentru că ne-am saturat să ni se spună că nu există exemple de femei marcanțe în istorie, atâta timp cât până de curând femeile nici nu aveau dreptul la educație sau drepturi civile, în general. Pentru că vrem să fim libere să ne exprimăm necondiționat, pentru că vrem ca bărbații din jurul nostru să fie liberi să se exprime necondiționat. Pentru că nu ne e teamă de cuvântul "feminism". Tie?

<http://ladyfest-ro.pimmenta.org>
<http://lists.risep.net/www/info/ladyfest-ro>

ladyfest-ro organizează evenimente DIY sub forma unor spații de acțiune și gândire alternative în raport cu mentalitatea tradițională și viziunea mainstream-ului asupra feminității și pozițiilor sociale a femeii. grupul este alcătuit non-terarhic, evenimente sunt non-profit și non-instituționale. suntem o echipă în extindere permanentă, cu o structură flexibilă și deschisă oricărei implicări și colaborării.

"Whatever the fight, don't be ladylike!"

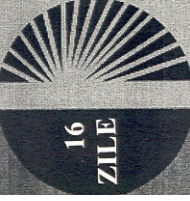
Sărbătorim 16 ani de 16 zile de Activism Impotriva Violenței de Gen: Progres în Drepturile Omului - Eliminarea Violenței Contra Femeilor

2008

grupul ladyfest România

după organizarea primei ediții ladyfest la timișoara în mai 2005 a devenit evident faptul că în România este necesară crearea unei rețele cât mai inclusive și diverse care să dezbata probleme legate de feminitate și masculinitate, constrângerile societale care privesc femeile, drepturi asociate cu femei în general (reproducere - anticoncepționale, avort, etc.; maternitate și efectul acesteia asupra carierei; locuri de muncă, egalitate de șanse, etc.), etnie, sexualitate și orientari sexuale. lista poate și ar trebui să se continue...

noi vrem să creăm un pretext și o bază pentru o rețea de cât mai multe femei (și bărbați) activi în domenii asociate cu drepturi ale femeilor, egalitate de gen, feminism, sexualități etc., să facilităm dialog și dezbateri privind probleme legate de femei în România și feminismul activist din țară, să împărtășim cunoștințe, experiență, părerile legate de ce înseamnă feminism și feminist(ă), activism și activist(ă) în România, să contribuim la schimbarea status quo-ului.

16 Zile de Activitate Împotriva

Violenței Asupra Femeii

■ 25 Noiembrie – 10 Decembrie ■

Profilul Campaniei

Ce înseamnă Campania celor 16 Zile de Activitate împotriva Violenței asupra Femeii?

Campania internațională a celor 16 Zile de Activitate împotriva Violenței asupra Femeii a fost inițiată de Women's Global Leadership Institute în 1991. Pentru deschiderea acestui eveniment a fost aleasă data de 25 noiembrie, Ziua Internațională de Luptă împotriva Violenței asupra Femeii, iar pentru încheiere data de 10 decembrie, Ziua Internațională a Drepturilor Omului, pentru a realiza o legătură simbolică între violența împotriva femeii și drepturile omului și pentru a evidenția faptul că asemenea acte de violență reprezintă o gravă încălcare a drepturilor omului. Această perioadă mai include și alte date semnificative cum ar fi 1 Decembrie, Ziua Internațională Anti-SIDA și 6 Decembrie, ziua Comemorării Masacrului de la Montreal.

Campania celor 16 Zile constituie o strategie individuală și de grup pentru eliminarea tuturor formelor de violență împotriva femeii prin:

- Conștientizare asupra fenomenului de violență asupra femeii - o gravă încălcare a drepturilor omului - la nivel local, național, regional și internațional
- Intensificarea efortului de eliminare a fenomenului violenței împotriva femeii
- Stabilirea unor legături concrete între eforturile la nivel local și internațional pentru a elimina violența împotriva femeii
- Realizarea unui forum în care organizatorii pot crea și împărtăși strategii eficiente

Pe de altă parte, TBTN oferă oricărei femei care a supraviețuit violența sexuală un spațiu în care se poate simți sigură și sprijinită – pentru multe femei, TBTN este prima dată când își confruntă propria experiență cu un abuz sau atac sexual. Pentru femei și bărbați deopotrivă, evenimentul reprezintă un forum abordabil de informare, reflecție și discuții pe marginea unui subiect considerat încă tabu de societate, la nivel public. Un alt aspect important este că în multe cazuri, TBTN se organizează cu o anumită temă și cu un set de cerințe specifice față de autorități – pentru că marșul urmărește să abordeze problema violenței nu numai la un nivel personal pentru cei care participă sau doar în direcția creșterii vizibilității publice, dar și ca protest concret față de lipsa de inițiative și programe adecvate pentru reducerea violenței și pentru a exercita presiune asupra entităților ce pot lua măsuri concrete în acest sens.

Ar trebui să facem efortul de a organiza și în România o astfel de acțiune, pentru că e nevoie de ea! Problema violenței de toate felurile împotriva femeilor este – împreună cu sărăcia, foametea, șomajul, războiul, opresiunea politică – o problemă sistematică și sistemică de drepturile omului și una cel puțin la fel de gravă și urgent de adresat în România ca în alte locuri de pe glob. În plus, în România responsabilitatea pentru schimbare este lăsată mult prea des pe mâinile unor organizații și instituții încete și inefficiente. De aceea sunt necesare și alte inițiative, și mai ales acțiuni directe.

Ca Take Back the Night!

Hai să luăm noaptea înapoi!

combateră violenței sexuale pot organiza discuții despre rolul și responsabilitățile bărbaților în ce privește violența și despre modalitățile în care se pot implica și ei în eforturile pentru eradicarea sa.

O altă parte din eveniment, combinată cu marșul sau ținută separat, o constituie așa-numitele “speak-outs”, care sunt spații unde femeile își pot împărtăși experiențele cu violența sexuală sau orice lucru căruia doresc să-i dea glas sau pe care vor să-l pună în discuție, într-o atmosferă de înțelegere și suport.

Care sunt scopul și impactul de bază ale acestei acțiuni? Un pasaj reprezentativ dintr-o declarație de intenție pentru un TBTN: “violența împotriva femeii cuprinde mult mai mult decât acte separate de brutalitate fizică. Femeile au fost de-a lungul istoriei, și continuă să fie, supuse unei violențe sistemice care ne refuză accesul la resurse și puterea de decizie. Violența domestică, violența sexuală, hărțuirea sexuală, rasismul, homofobia, sărăcia, limitarea libertății de reproducere și accesul neadecvat la servicii de sănătate sunt toate nedreptăți care afectează viața femeilor în mod diferit de cum sunt resimțite de bărbați. Mai mult, toți bărbații -- fie că realizează sau nu -- beneficiază de privilegiile pe care le acumulează prin simplul fapt că trăiesc într-o societate marcată de vaste inechități de gen. Astfel, Take Back the Night nu are în vedere numai violența sexuală. În schimb, este un act de solidaritate împotriva violenței sistemice care ne influențează viețile”. Simplu spus, TBTN înseamnă activism feminist din cel mai radical – în sensul de a merge la rădăcina problemelor al cuvântului “radical”. TBTN este pe de o parte o acțiune energizantă și o experiență incredibilă pentru fiecare femeie care ia parte la marș: când mergi pe străzi noaptea și treci prin locurile cele mai nesigure fără ajutorul și protecția vreunui bărbat, simți pe moment cum ar trebui și ar putea să stea lucrurile, și în plus arăți asta și altora. Un grup de femei mărșăluind prin zone “periculoase”, blocând străzi pe care de obicei ne strecurăm sau îndrăznim să mergem numai “însoțite”, scandând lozinci și purtând semne cu mesaje împotriva culturii de viol, violenței sistemice și normelor patriarhale care determină aceste probleme - este o acțiune directă, prin care adresezi direct teama personală și situația socială care dă naștere la această teamă! De multe ori, ai ocazia să-i confrunți pe cei care te hărțuiesc, așa cum nu ai îndrăzni în nici o altă situație, sau să vezi oameni care altfel te-ar hărțui complet intimidați în acest context.

- o Promovarea solidarității între femeile din întreaga lume împotriva violenței asupra femeii
- o Crearea unor măsuri care să determine guvernele să implementeze promisiunile pentru eliminarea violenței împotriva femeii.

Campania celor 16 Zile include participarea a peste 1 000 organizații din 130 de țări!

Descrierea semnificației datelor cuprinse în perioada celor 16 Zile

Ziua Internațională Împotriva Violenței asupra Femeii, 25 Noiembrie

Ziua de 25 noiembrie a fost declarată Ziua Internațională de Luptă Împotriva Violenței asupra Femeii la prima Întâlnire Feministă din America Latină și Caraibe, ținută în Columbia, la Bogota, între 18-21 iulie, 1981. Cu acest prilej, participantele au denunțat toate formele de violență împotriva femeii, începând cu violența domestică, violul, hărțuirea sexuală, până la formele de tortură și abuzul asupra prizonierelor de război. Ziua de 25 noiembrie a fost aleasă pentru a comemora asasinarea surorilor Mirabal (Patria, Minerva și Maria Teresa) în data de 25 noiembrie 1960, sub regimul dictatorial al lui Rafael Trujillo în Republica Dominicană. Surorile Mirabal au fost reprezentante ale activismului politic și simboluri ale rezistenței în timpul regimului dictatorial Trujillo. Ele au fost ținute în detenție de mai multe ori, împreună cu soții lor, pentru că au desfășurat activități revoluționare în scopul instaurării democrației și a dreptății. În data de 25 noiembrie 1960, 3 dintre surorile Mirabal au fost ucise în mod brutal de către membrii Poliției Secrete. Dominicanii au fost șocați de vestea morții surorilor Mirabal și au pornit acțiuni revoluționare pentru răsturnarea regimului Trujillo. Surorile Mirabal au devenit simboluri ale rezistenței poporului și ale rezistenței feministe. În 1999, națiunile Unite au recunoscut în mod oficial această dată ca zi Internațională pentru Eliminarea Violenței asupra Femeii.

Ziua Internațională Anti-SIDA, 1 Decembrie

Această zi este destinată unei campanii anuale, menită să obțină sprijinul publicului pentru implementarea unor programe de prevenție a răspândirii SIDA. Primul eveniment de acest fel a avut loc în 1988, după un summit al ministerelor sănătății din întreaga lume. Ziua Internațională Anti-SIDA are ca scop principal întărirea eforturilor pentru a elimina problema infecțiilor cu virusul HIV.

Masacrul de la Montreal, 6 Decembrie

În data de 6 decembrie 1989, un bărbat în vârstă de 25 de ani numit Marc Lepine a intrat în clădirea Universității Tehnice de la Montreal cu un pistol semi-automat. A cerut separarea sistematică a bărbaților de femei, focurile sale de armă țintindu-le mai ales pe cele din urmă, ucigând 14 femei și rănind alte 13 persoane: 9 femei și 4 bărbați. Marc Lepine a declarat că nu a fost acceptat la examenul de admitere în facultate din cauza femeilor. Înainte de a se sinucide, a redactat o scrisoare de rămas-bun, care conținea tirade întregi împotriva feminismului și a 19 femei eminente, pe care le ura. Cele 14 femei ucise de acest bărbat sunt simboluri tragice ale nedreptății îndreptate împotriva femeilor. Organizațiile de femei din Canada au organizat o serie de acțiuni comemorative, iar rezultatul a fost intensificarea eforturilor pentru a diminua formele de violență împotriva femeii. În 1991, guvernul Canadei a declarat ziua de 6 Decembrie Zi de Comemorare și Activitate împotriva Violenței asupra Femeii.

Ziua Internațională a Drepturilor Omului, 10 Decembrie

În data de 10 Decembrie, oamenii și țările din întreaga lume comemorează adoptarea *Declarației Universale a Drepturilor Omului* din anul 1948. În această zi oamenii din întreaga lume își amintesc de ororile comise împotriva drepturilor omului în timpul celui de al Doilea Război Mondial. Documentul din 1948 este unul dintre primele realizări ale Națiunilor Unite și constituie o bază filosofică pentru multe inițiative internaționale, fiind un standard comun pentru toate popoarele și toate națiunile, datorate să promoveze respectul pentru dreptate și libertate.

DESPRE TAKE BACK THE NIGHT

Termenul "Take Back the Night" (TBTN) sau "Reclaim the Night", care în limba română s-ar traduce "ia noaptea înapoi" sau "Revendică noaptea", este folosit pe plan internațional ca metaforă pentru abordarea directă a unei probleme adeseori trecute sub tăcere – omniprezența violenței sexuale și teama sub semnul căreia ca femei suntem învățate să trăim de mici. Originea ideii de TBTN pare să fie într-un protest din 1877 al unui grup de muncitoare și prostituate din Anglia față de nesiguranta resimțită de femei pe străzi în special noaptea. În înfrunghirea sa modernă de marș împotriva violenței al femeilor, TBTN s-a ținut pentru prima oară în 1973 în Germania, ca reacție la o serie de incidente în care femei au fost violate și omorâte. Curând după aceea au început să se organizeze marșuri asemănătoare și în alte locuri. Primul TBTN de amploare din Statele Unite a fost cel din San Francisco din 1978, când câteva mii de femei au ieșit noaptea în districtul roșu al orașului cu ocazia unei conferințe pe rolul pornografiei în subjugarea și opresiunea femeilor. A fost o acțiune de revendicare a dreptului la libertatea de mișcare, chiar și într-o zonă știută drept unul din cele mai periculoase locuri în care se poate găsi o femeie, mai ales noaptea. De atunci, în strânsă legătură cu mișcarea anti-violență ce include programe de "rape crisis" și ajutor pentru victimele violenței domestice, marșul s-a extins la alte orase și campusuri universitare din Statele Unite cât și la alte locuri de pe glob (pe tot continentul american, multe țări europene, India), și a evoluat într-o acțiune ce adresează violența sexuală, violența domestică, și discriminarea sexuală în general.

Acțiunile TBTN se organizează sub mai multe forme, dar cele mai multe încep cu un rally cu vorbitori, pregătitor pentru marș și la care pot participa atât femei, cât și bărbați, urmat de marșul în sine, alcătuit numai din femei. Uneori, aspectul "women-only" al TBTN este contestat și chiar eliminat pentru a face marșul cât mai "inclusiv" posibil, dar participarea bărbaților este contrară punctului de bază al marșului – pentru femei să confrunte pericolul de a ieși noaptea pe străzi fără să fie "protejate" de un bărbat. De asemenea, la TBTN echipa de protecție și blocare a străzilor este și ea "women-only" în general, pentru că a recurge la protecția poliției este considerat un alt lucru contrar spiritului acțiunii. În timpul marșului, grupări care includ bărbați ce se ocupă cu

ORGANIZATIILE NAZIONALE

- **Asociația ACTIV**
Botoșani, Str. Unirii, nr. 2, et. I,
Telefon/Fax: 0231 518675
- **Centrul Parteneriat pentru Egalitate**
Str. Vasile Alecsandri nr. 14
Sector 1, cod 010639, București
- **Uniunea Națională a Femeilor din România**
Calea Rahova 147-153, sector 5, București,
Telefon: 021.313.92.98; 021.250.10.29
Fax: 021.240.14.28
- **Asociația pentru Promovarea Femeii din România**
O.P. 1, C.P. 286, Str. Letea, Nr. 46
Cod 300 501, Timișoara
Telefon/Fax: 0256 293 183
- **Fundatia Șanse Egale pentru Femei**
Iași, Str. Împăcării, Nr. 17, bloc 913, tr. 1, et. 1,
ap. 3, Telefon: 0232.211.713/220.505
Fax: 0232.221.946
- **Asociația pentru Egalitate de Șanse din România**
Str. Avram Iancu, bl. H3, et. 1, O.P. 1, C.P. 63,
cod 270, Deva, office@apes.ro
- **Artemis**
Cluj Napoca, Str. Baba Novac, Nr. 23/1,
ap. 3, Telefon/Fax: 0264 592689
artemis@rdslink.ro
- **Agentia Națională pentru Protecția Familiei: www.anpf.ro**
- **ACCEPT**
OP 34 CP 56, București, România
Telefon/Fax: 021 252.56.20, 252.16.37,
252 90 00
- **Institutul Est-European de Sănătate a Reproducerii**
Tg. Mureș, Str. Moldovei, Nr. 1
Telefon/Fax: 0265.255.532 /
0265.255.370
office@eeirh.org, www.eeirh.orh
- **Romani CRISS – Centrul Rromilor pentru Interventie Socială și Studii**
Strada Buzești, Nr. 19, sector 1,
București, cod 011011
Telefon/Fax: 0 21 310 70 70 /
0 21 310 70 60
criss@romanicriss.org ,
office@romanicriss.org

Telefoane de criză
Baia Mare: 0262 250 770
București: 021 410 41 35
Constanța: 0241 657 990
Deva: 0254 232 120
Iași: 0232 220 505
Sighișoara: 0265 779 999
Timișoara: 0256 293 203

proiect-marturii.ro este un site pentru povești despre experiențe de abuz sau hărțuire sexuală. Ideea de a crea un asemenea spațiu online este legată de faptul că aceste povești sunt în majoritatea cazurilor ascunse, neîmpărtășite, sunt de cele mai multe ori doar un secret "rușinos" cu care cele și cei care supraviețuiesc astfel de experiențe trebuie să se lupte singuri. Împărtășirea lor, pe de altă parte, poate avea un efect terapeutic pentru cei care le-au trăit - de aceea, considerăm important să oferim acest spațiu. Pentru publicul larg, mărturiile pot servi ca ajutor pentru conștientizarea violenței de gen, o problemă socială epidemică dar trecută de obicei sub tăcere. Puteți să ne scrieți la marturii@gmail.com. *Informațiile personale vor fi confidențiale la cerere.*

Să spulberăm câteva mituri despre violența domestică și sexuală

Despre violența domestică, se spune că apare doar în mediile defavorizate social și material, că este cauzată de stresul vieții cotidiene și de lipsa mijloacelor necesare pentru un trai decent sau că este exercitată doar de indivizi cu probleme psihice sau alcoolici. În general, o femeie (sau, după caz, un bărbat) este considerată victimă a violenței domestice doar dacă este agresată fizic. Despre violența sexuală, mulți oameni cred că se petrece doar noaptea, pe străduțe lătralnice, iar despre agresori, că sunt exclusiv cazuri patologice. "Se îmbracă de zici că-i prostituată", "Lasă că și ea flirta cu el, ce-ar fi vrut?", "Așa-i trebuie, după cât l-a pisat la cap pe săracul om care și-așa avea probleme" sunt doar câteva mostre de atitudine comună la adresa violenței domestice și sexuale.

În realitate, ambele situații sunt mult mai complexe, și, atât cunoașterea în detaliu a ceea ce înseamnă violența sexuală și domestică, cât și conștientizarea tuturor formelor lor de manifestare, sunt un prim pas spre soluționarea acestor probleme, care, departe de a fi doar o problemă a familiei, cuplului, victimei sau agresorilor, este un fenomen social. Conform Barometrului de Gen (2000), 35% dintre persoanele întrebate cine ar trebui să intervină în cazurile de violență domestică au fost de părere că cei implicați direct ar trebui lăsați să-și rezolve singuri problemele, putem spune deci că acest subiect este considerat în mare parte tabu, sau cel puțin demn de a fi tabu.

Din cauza faptului că violența domestică este foarte răspândită, predomină mentalitatea conform căreia este un lucru "normal", care "se mai întâmplă" și care nu trebuie discutat. Violența domestică nu înseamnă numai proverbia "bătaie ruptă din Rai", ci o serie întreagă de abuzuri fizice, emoționale, sexuale și economice. Cu alte cuvinte, violența domestică se manifestă nu doar prin agresiune fizică, ci și verbală (umiliri și critici jignitoare, înjurături, batjocorire, amenințări cu bătaia, omor sau sinucidere), sexuală (constrângere la activități sexuale nedorite, provocarea durerii, lovirea organelor sexuale etc.) și chiar economică (atunci când unul dintre parteneri interzice celuilalt să

■ Centre și organizații pe discriminare/violență domestică/violență sexuală/trafic de persoane ■

BUCUREȘTI:

- **Salvați Copiii „Save the children”**
București, B-dul Marelui Avereșcu nr.17, sector 1
- **Fundația Sensibilu**
București, str. Răcari nr.20, bl. 46, sc. 1, et. 3, ap.12, sector 3
Telefon: 3344636
- **Centrul Pilot de Asistență și Protecție a Victimelor Violentei în Familie (Center for assistance and protection of domestic violence victims)**
București, B-dul N. Grigorescu nr.41, sector 3
Telefon: 3405011 sau 983
- **AIDROM**
București, str. Halmeu nr.12
Telefon: 2104687
office@aidrom.eunet.ro
- **Hrăniți Copiii – „Feed the children”**
București, str. Viesparilor, nr 15, ap 3, sectorul 2
Telefon: 212 27 85
- **DIVERSE ORASE:**
- **Centrul primire minori în regim de urgență (Shelter for children under 18)**
Arad, str. Udrea nr.2-4
Telefon: 0257 280986 sau 983
- **Centrul Speranța**
Pitești, str. 1 Decembrie 1918, bl. M1
Telefon: 0248 282000
- **Reaching Out**
Pitești, str. Câmpineanu, bl.2, sc.C, ap 14
Telefon: 0722 298042
- **Asociația AVICENNA**
Bacău, str. Războieni, nr. 38
Telefon: 0234 580155, 0745 207720
- **ARTEMIS**
Baia Mare, Str. Moldovei 17A
Telefon/Fax: 0262.250.770 / 0262.250.770
artemisbm@sintec.ro
- **Asociația ProFamilia**
Bistrița, str. Nicolae Titulescu, nr.21
Telefon: 0263/233101, fax 0263/233366
- **Fundația Comunitară Constanța**
Constanța, Bd. Tomis nr. 145
Telefon/Fax: 0241.657.990 / 0241.657.990
- **Fundația „Conexiuni”**
Deva, str. Dorobanți nr 25/12
Telefon/Fax: 0254 232120 / 0254 230359
- **Alternative Sociale**
Iași, str. Șoseaua Nicolina, nr 24, bl 949.
Telefon: 0232 262814
- **Asociația Casa Speranței**
Câmpina, str. Bălcescu nr. 3G
Telefon: 0244 373047
- **Serviciul Prevenire și recuperare pentru copilul abuzat/neglijat (Service for prevention and recovering for the abused children)**
Ploiești, Intrarea Cazărmii, nr.2, bl. 155A, ap. 3
Telefon: 0244 592529
- **Centrul de Consiliere și Adăpost pentru Victimele Violentei Domestice (Counseling Center and Shelter for victims of domestic violence)**
Râșnov, str. Școlii, nr.6
Telefon: 0268231773
- **Centrul de Primire în regim de urgență a minorilor**
Sibiu, str. Bastionului nr.6,
Telefon: 0269 214919
- **Proiectul comunitar “Floare de colț”**
Sighișoara, Casa Britania, str. Hermann Oberth nr. 20
Telefon: 0265 779999,
floaredecolt@veritas.ro
- **Societatea pentru Copii si Parinti SCOP (Association for children and parents)**
Timișoara, str. Milcov nr. 4, ap 6
Telefon: 0256 494985

lucreze, să aibă bani proprii sau îl șantajează cu banii). Tot prin “violență domestică” se înțeleg și alte forme de abuz cum ar fi înfricoșarea partenerului prin distrugerea obiectelor din casă, folosirea copiilor pentru a șantaja sentimental partenerul și izolarea (atunci când unul dintre parteneri hotărăște ce poate să facă celălalt și ce nu, cu cine se poate întâlni sau împrieteni).

De ce există violența domestică? Motivele sunt multiple și greu de precizat pentru fiecare caz în parte, un singur lucru este cert, și anume că, în mare, *violența domestică este o problemă de putere, dominație și control*. Violența în familie este favorizată în mare parte de convingeri bine înrădăcinate, învățate sau moștenite, de credința că femeia (pentru că femeile sunt în proporția cea mai mare victime ale violenței domestice, de multe ori și împreună cu copiii) trebuie să se supună necondiționat bărbatului, că “femeia trebuie bătută din când în când” (conform statisticilor, una din zece femei abuzate în familie fizic și/sau social, în consens cu unul din șase bărbați abuzăți psihologic cred acest lucru), de împărțirea rigidă în “sexul tare” și “sexul slab”. Deși nici pe departe atât de grave ca impact imediat ca acțiunea de agresiune propriu-zisă, aceste stereotipuri sunt parte din problemă iar adresarea acesteia nu se poate face fără a se ține cont de ele. În același timp, ele contribuie la starea de rușine și vinovăție și sentimentele de neajutorare, pasivitate și neputință pe care le trăiesc cele mai multe dintre femeile abuzate în familie, făcând și mai dificil de rupt cercul vicios al violenței, chiar și în cazurile în care victima are șansa de a “evada”. De cele mai multe ori, ele se auto-acuză pentru cele întâmplate și se simt responsabile pentru comportamentul celui care le agrează. Cred că partenerul are dreptul să fie violent și ajung să-i dea dreptate când le blamează, astfel, auzim multe femei abuzate spunând “e vina mea că l-am cicălit prea mult când a venit de la muncă în loc să-l înțeleg și să tac din gură”. Realitatea este că violența domestică este inacceptabilă și nejustificabilă. Agresiunile de orice tip sunt **alegeri și acțiuni** și se desfășoară **ciclic**, episodul de violență survenind după ce agresorul epuizează toate argumentele prin care își ține sub control victima (pentru a justifica violența comisă, acesta invocă de multe ori argumente precum faptul că victima este dezordonată, neîngrijită, nu-și îndeplinește “datoriile” de cuplu sau flirtează cu alte persoane).

De multe ori în strânsă legătură cu violența domestică este și violența sexuală, care nu este nici ea definită, așa cum este privită în general, doar ca **raporturi sexuale** neconsimțite de către ambele părți

→Violența în familie este favorizată de un set de valori și convingeri care definește comportamentul violent drept "normal": ex. "femeia este proprietatea bărbatului" și "femeia trebuie bătută din când în când". Una din zece femei abuzate în familie fizic și/sau social, în consens cu unul din șase bărbați abuzată psihologic cred că "femeia trebuie bătută din când în când".

→Dintre victimele violenței fizice, peste 90% au fost pălmuite și lovite cu piciorul, iar o jumătate a fost lovită de perete sau podea. Întrebați cine cred că ar trebui să intervină în cazuri de violență, 35% din respondenți consideră că ar trebui să fie lăsați singuri să rezolve problemele, 28% afirmă că rudele ar trebui să intervină, 28% consideră că poliția, iar 13% că vecinii (Barometrul de gen, 2000).

Violența sexuală →13% din femei au declarat că au participat în relații sexuale nedorite (Barometrul de gen);

→ În România, 45% din femei au fost agresate verbal, 30%, agresate fizic și 7%, agresate sexual (Raport ONU 2002).

Ce trebuie să știe o femeie agresată de soț sau partener?

- dovedirea faptelor de agresiune se face cu certificatul medico-legal de constatare eliberat de Institutul de medicină legală și/sau cu martori
 - puteți introduce plângere prealabilă fie la Judecătoria, fie la Parchet, fie la Poliție. Pentru a-și produce efectele, plângerea prealabilă trebuie introdusă în termen de 2 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data când este cunoscut agresorul
 - puteți să introduceți acțiune de divorț. Totodată puteți cere o ordonanță președințială care să aibă ca rezultat evacuarea temporară (de exemplu, până la pronunțarea divorțului) a agresorului din locuința familială
- Poliștiii are obligația de a interveni față de orice persoană, uneori chiar în forță, atunci când sunt puse în pericol drepturile și libertățile persoanei, ordinea și liniștea publică. În situațiile critice, de amenințare cu sau folosire a violenței asupra Dvs., solicitați **dispeceratul central 955 sau agenții de ordine din sector.**

CE E NEVOIE SĂ RELATAȚI POLIȚIEI?

- descrieți starea de fapt pentru care ați solicitat sprijin/protecție
- depuneți reclamație scrisă agentului constator, deoarece numai în baza acesteia se pot lua măsuri legale
- indicați persoane care pot depune mărturie, păstrați probele

implicate. Violența sexuală este orice fel de act sau comportament necunoștință de cauză. Formele cele mai frecvente de violență sexuală sunt: **atingerile nedorite** pe care le suportă victima sau este constrânsă să le facă, **actele sexuale** (cu penetrare vaginală, orală, anală) la care victima este constrânsă, **avansurile, propunerile, solicitările** cu caracter sexual, adresate unei persoane în mod repetat și după ce aceasta a declarat că nu le dorește și nu le agreează, **constrângerea la a privi sau citi materiale sexuale** – fotografii, filme, texte - ori **constrângere la a poza, fi filmat(ă)/înregistrat(ă) pentru materiale pornografice, telefoane obscene, obligarea la acte sexuale cu una sau mai multe persoane pentru recompense materiale** (prostituție forțată).

La fel ca și violența domestică, violența sexuală ține tot de dominație și control din partea agresorului. Deși există mitul conform căruia în cazurile de violență sexuală agresorul este de cele mai multe ori necunoscut, alcoolul sau are probleme psihice, el este deseori o persoană cunoscută sau chiar simpatizată și care face parte din cercul social al victimei (prietenii, colegii, rude, vecini, parteneri). De cele mai multe ori, agresorul are o poziție de autoritate – morală, psihică, socială – de care profită sau se află într-o relație afectivă cu victima.

Câteva preconcepții în legătură cu violența sexuală se leagă strâns de comportamentul victimei. Cel mai adesea auzim oameni care sunt de părere că victima a "provocat" agresiunea prin felul în care era îmbrăcată, mergea, se comporta, sau prin faptul că nu a delimitat clar genul de relație pe care o are cu agresorul. Responsabilitatea pentru abuz/agresiune sexuală este a făptașului 100 %, indiferent de cum se comportă victima sau cum este ea îmbrăcată! Relația sexuală este una separată și, de foarte multe ori, agresorul are impresia **greșită** că acceptarea unei invitații într-un local, a unui cadou sau a florilor înseamnă implicit acceptarea unui act sexual, sau că are dreptul de a **pretinde** să întrețină raporturi sexuale doar pentru că se află într-o relație romantică sau de prietenie cu victima. De asemenea, perpetuarea stereotipurilor precum cel conform căruia femeile sunt "nehotărâte" și "nu spun niciodată deschis ce vor", "fac aluzii" etc. face ca un NU! să fie deseori perceput ca "poate" sau chiar "da". Adevărul este însă că orice NU înseamnă NU și nerespectarea acestui refuz înseamnă agresiune sexuală.

Indiferent de situație, oricine trebuie să știe că are dreptul de a trăi în siguranță și pace în propria casa, dar și pe stradă, că nici o agresiune

nu este justificabilă și că vina aparține în totalitate celui care agresează. Orice om are dreptul de a refuza, de a se răzgândi, de a spune ce găndește, de a se comporta natural, fără teama de a fi pedepsit sau abuzat și, la fel de important, de a împărtăși experiențele sale pentru a se proteja pe sine și de a nu rămâne în cercul vicios pentru a-și proteja agresorul.

*

Femeile suferă disproporțional din cauza a diverse forme de violență. În 1998, 92% dintre agresori în cadrul familiei au fost bărbați.

Potrivit specialiștilor, violența este provocată de ignoranță, de lipsa unui set de legi categorice care să o interzică, de absența educației, de mentalitate, de sărăcie, de șomaj, de sănătatea precară etc.

Frica și mentalitatea determină femeile să nu facă plângeri atunci când violența este îndreptată asupra lor sau a copiilor. Zilnic se petrec cazuri de sadism, de mutilări ale copiilor, de molestări fizice și psihice, la care martorii sunt vecinii neputincioși. În cazul multor coduri penale, inclusiv cel din România, **femeile nu își pot acuza soțul de viol.**

Statistici:

- **pe plan mondial...**
 - Violența domestică deține 25% din totalul infracțiunilor violente;
 - Doar 5% din atacurile violente asupra femeilor sunt raportate la Poliție și mai puțin de 1% sunt pedepsite;
 - Violența domestică e mult mai des întâlnită decât violența pe stradă sau la locul de muncă;
 - Peste 90% dintre agresori sunt bărbați, 82% dintre abuzatorii sunt cunoscuți ai victimei, iar 19% sunt chiar rude;
 - 85% dintre violatori sunt bărbați, cunoscuți ai victimelor;
 - 61% dintre violuri sunt comise în casa cuiva, de regulă a victimei;
 - 1 din 7 femei sunt violate de către soții lor; 78% din cazurile de viol sunt achitate;
 - 70% dintre femei au fost hărțuite sexual într-un anumit moment al vieții lor;

- 1 din 11 femei au fost violate, iar 1/3 la prima lor întâlnire;
- 1 din 2 fete vor fi victimele unei forme de abuz sexual înainte de a împlini 18 ani;

→ În S.U.A., la fiecare 6 minute o femeie este agresată sexual, iar în Canada la fiecare 4 minute;

→ În Europa, prevalența violenței domestice între celelalte forme de infracțiuni ale căror victime sunt femeile este de 14% (Moldova) și de 58% în Turcia;

→ Un studiu întocmit de Banca Mondială arată că 20% din totalul boilor de care suferă femeile și fetele cu vârste cuprinse între 15 și 44 de ani din multe țări ale lumii se datorează violenței domestice.

(date de la Fundația Șanse Egale pentru Femei)

● **în România**

În cursul unui singur an, 800.000 de femei au suportat, în mod frecvent, violența în familie, sub diferite forme. Mai mult de 340.000 de copii de până la 14 ani au asistat, în mod frecvent, la scene de violență fizică între părinți, în timp ce peste 370.000 de minori au asistat la schimburi de insulte și înjurături între adulții din casă. Două treimi dintre victimele violenței în familie sunt femei, în timp ce bărbații reprezintă o treime (Centrul Parteneriat pentru Egalitate, 2003).

→ Conform unui studiu realizat de Fundația SOROS, Barometrul de gen, 18% din femei și 1% dintre bărbați au declarat că au fost bătuți de partener.

→ 17% cunosc femei care își bat partenerii și 53% cunosc bărbați care își bat partenererele.

→ 11% din respondenți afirmă că în ultimii doi ani în gospodăria lor au avut loc bătăi între soți, 21% au raportat amenințări, insulte și înjurături: 50%, iar certuri: 70%.

→ Prevalența violenței asupra femeilor în familie este de 59,1% (raport Buftea, 2003). Într-un studiu din 1999 privind **sănătatea reproducției** (Șerbănescu, Morris, Marin, 2001), asupra abuzurilor fizice domestice suferite vreedată, s-a înregistrat un procent de 29% de femei din România, față de 21% din Ucraina, 22% din Rusia, 14% din Moldova și 5% din Georgia. Toleranța populației față de violență este mai mare în comparație cu țările europene. Doar 61.3% dintre cei întrebați au apreciat că violența fizică împotriva femeii este foarte gravă, comparativ cu 86.6% - procent obținut în UE (15 țări, 1999), conform cu datele Eurobarometrului (studiu comparativ realizat de CPE).